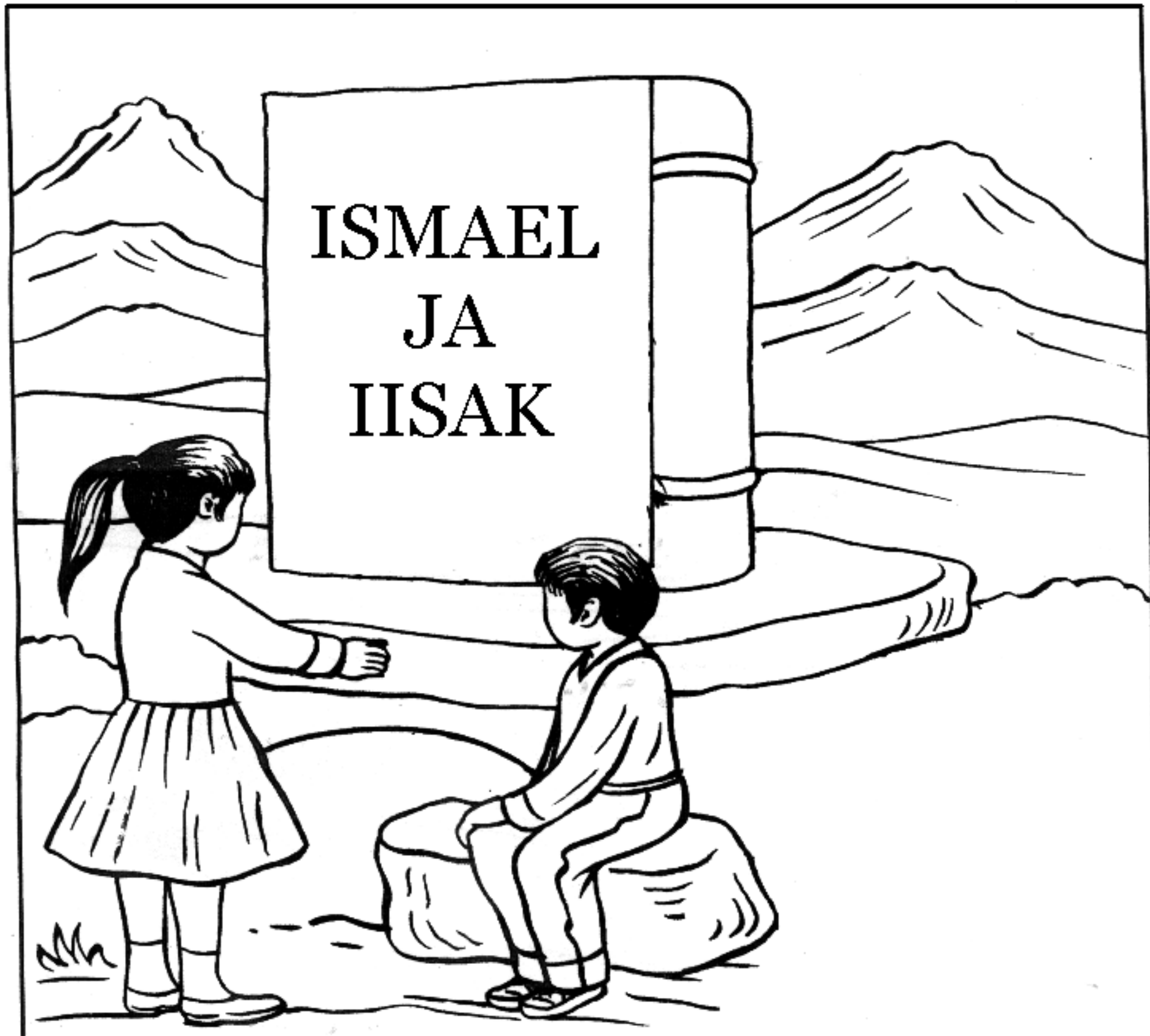
Allikas: "LES HISTOIRES DES PROPHETES" - joonistused: Chams Assalab, idee: Ahmad Zaghloul - väljastajad - Arrisala, Safir

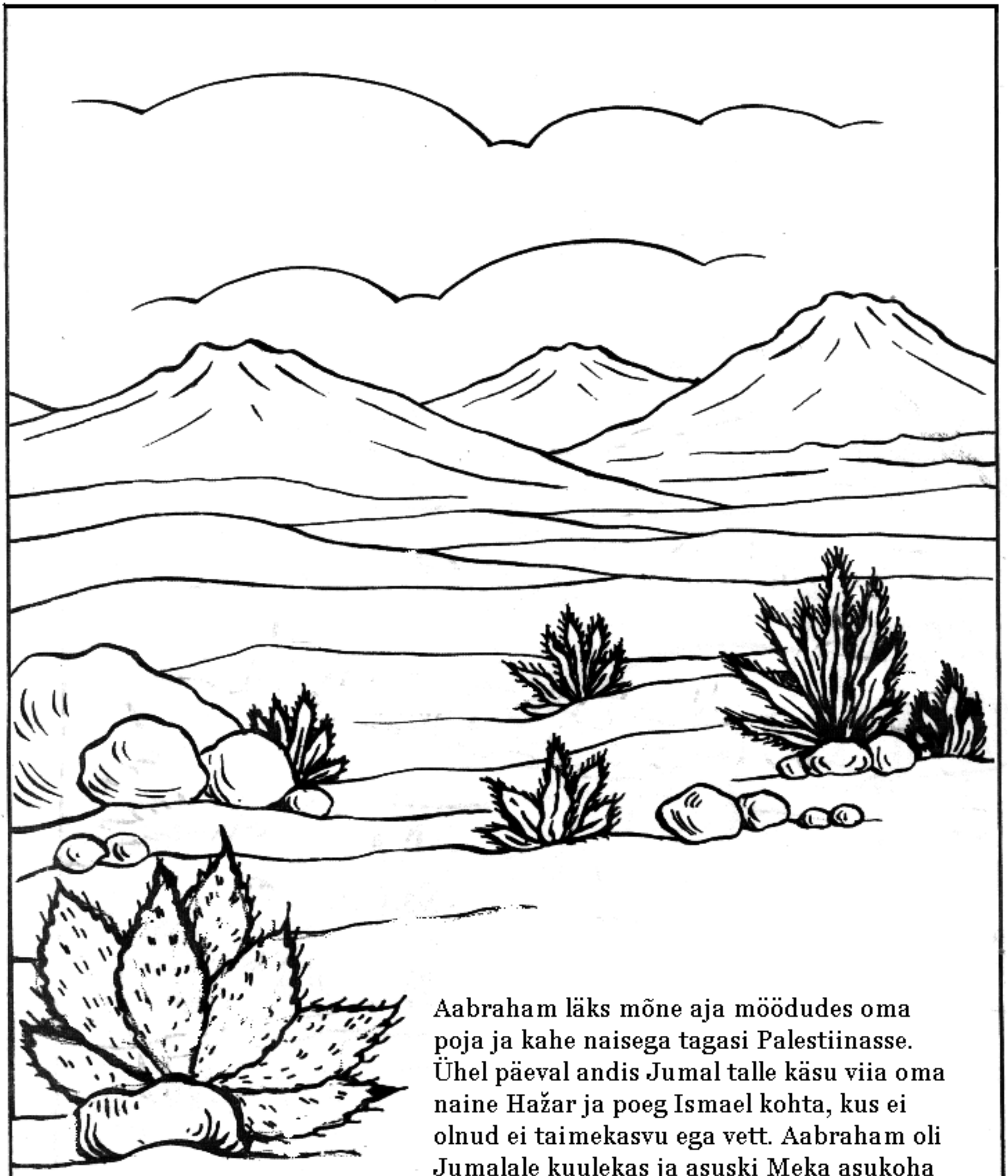
ISMAEL JA IISAK

(Jumala rahu olgu nendega)

Jumala prohvet Aabraham oli abielus Saara nimelise naisega. Mõlema suureks kurvastuseks ei olnud neil lapsi. Nad lahkusid türannliku valitseja eest põgenedes koos prohvet Lottiga oma kodumaalt ja asusid elama Egiptusesse.
Inimesed, kes Aabrahamiga kokku puutusid, õppisid kiiresti teda kõrgelt hindama, nii ka Egiptuse valitseja, kes kinkis Saarale orjatari nimega Hažar. Saara kinkis orjatari oma mehele, et too Hažari endale naiseks võtaks ning temaga lapsi saaks. Nii abielluski Aabraham Hažariga ja nad said peagi ilusa poisslapse, kellele pandi nimeks Ismael.

Aabraham läks mõne aja möödudes oma poja ja kahe naisega tagasi Palestiinasse. Ühel päeval andis Jumal talle käsu viia oma naine Hažar ja poeg Ismael kohta, kus ei olnud ei taimekasvu ega vett. Aabraham oli Jumalale kuulekas ja asuski Meka asukoha poole teele.

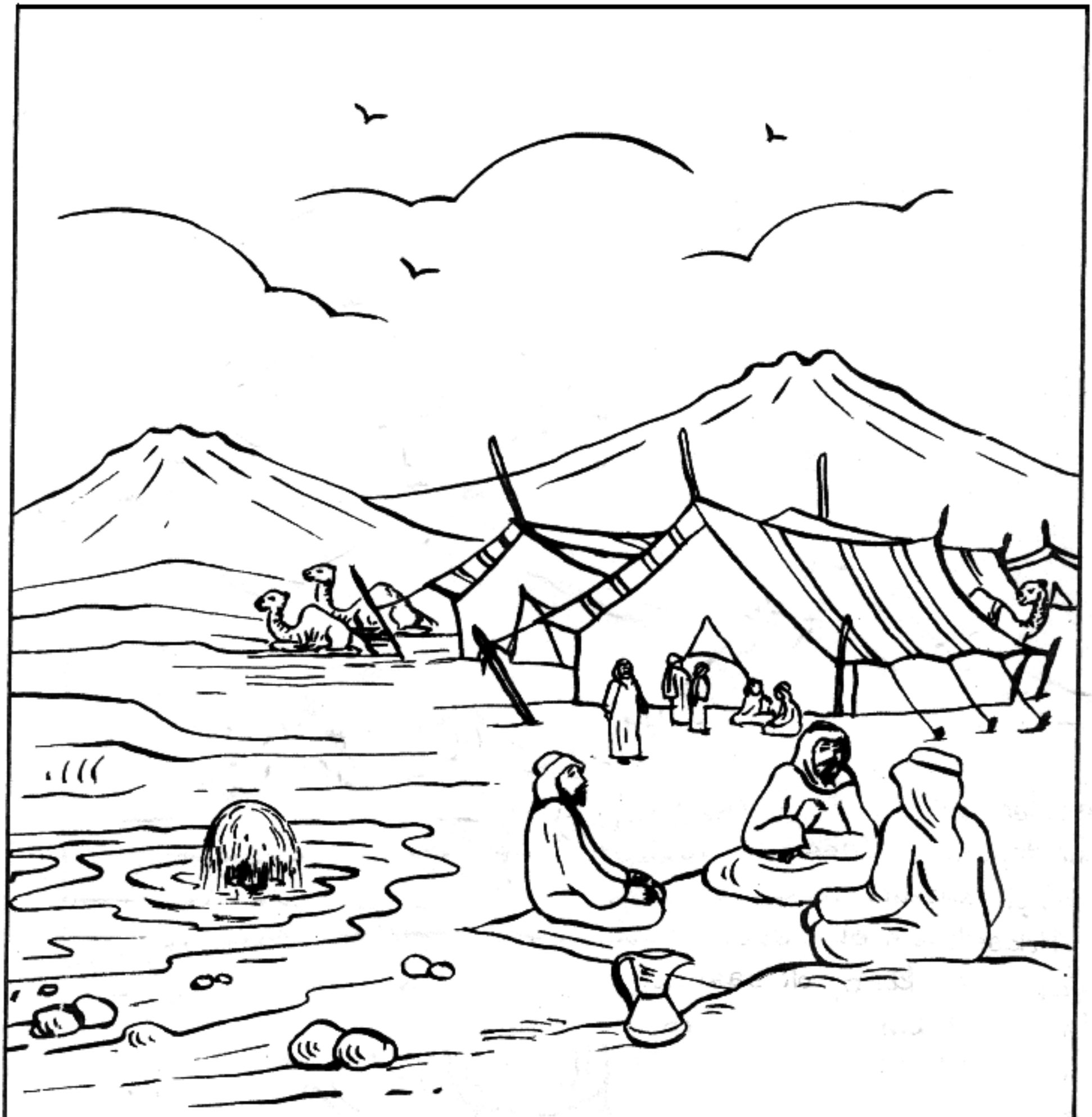
Kohale jõudnud, oli ta sunnitud lahkuma ja jätma oma naise ja lapse sellesse tol ajal täiesti tühja paika. Enne lahkumist küsis Hažar Aabrahamilt: "Kas Jumal käskis sul seda teha?" Aabraham ei vastanud. Hažar küsis uuesti. Alles kolmandale küsimusele vastas Aabraham raskel südamel: "Jah!" "Siis ei jäta Ta meid ka maha!" oli Hažar kindel.

Hažar oli väga kannatlik, kuni nende toidu- ja joogivarud olid täiesti otsas. Siis hakkas ta oma poja pärast muretsema. Ismael nuttis nälja pärast, kuid ta emal ei olnud talle enam midagi anda. Ta pani oma poja maha ja ronis Safa künka otsa, et paremini näha, kas kusagil ei ole vett. Sealt läks ta edasi Marwa künkale, siis jälle tagasi Safale ja nii seitse korda edasi-tagasi, ilma et ta oleks midagi leidnud.

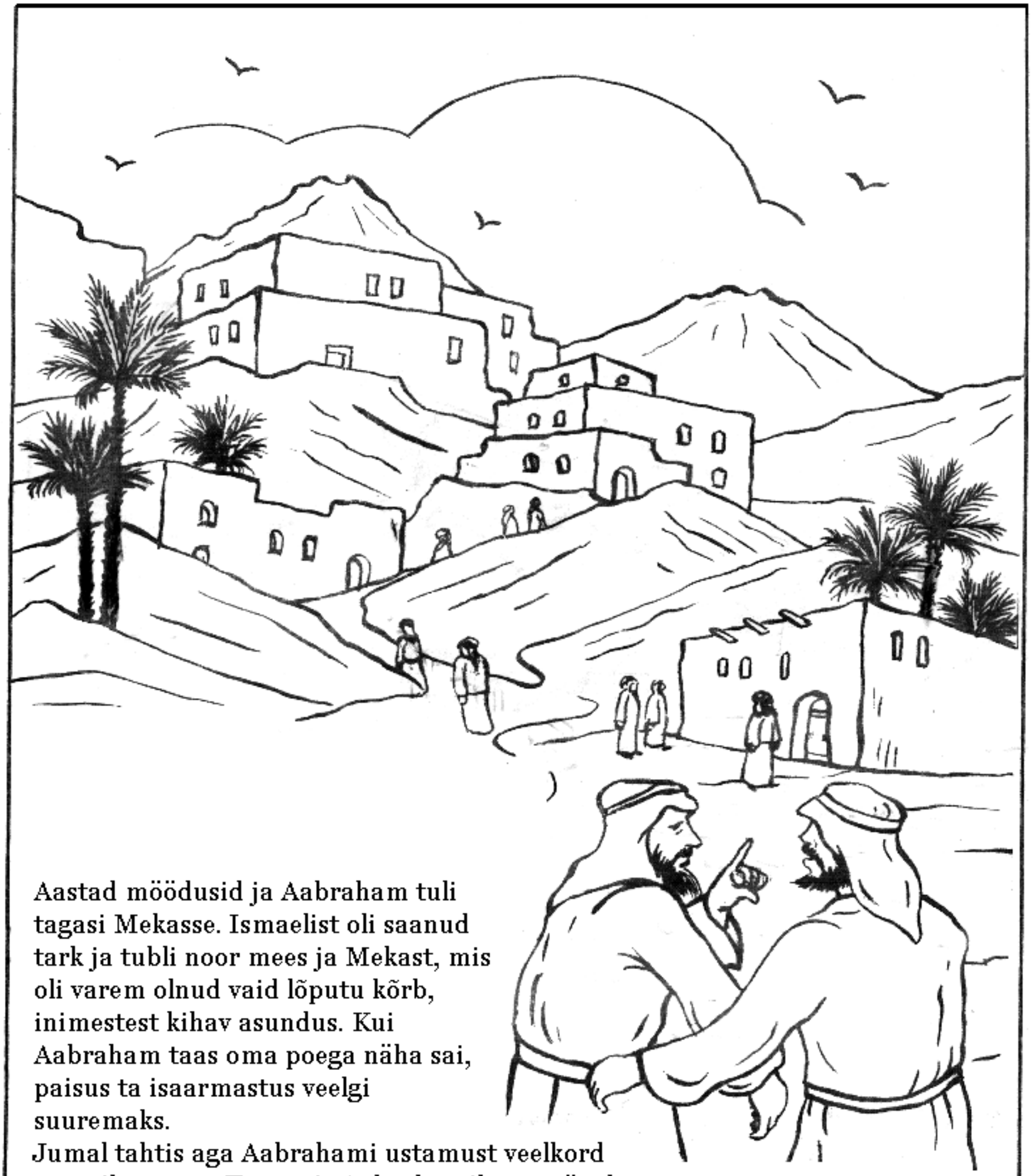

Meeleheites vaatas ta oma poega ja oma suureks üllatuseks nägi ta tolle jalge all sillerdamas allikat. Vett tuli nii palju, et beebi hakkas juba uppuma. "Zam, zam! (Aitab, aitab!)" hüüdis Hažar ja allikas ei kasvanud enam. Hažar kustutas oma janu ja imetas lapse.

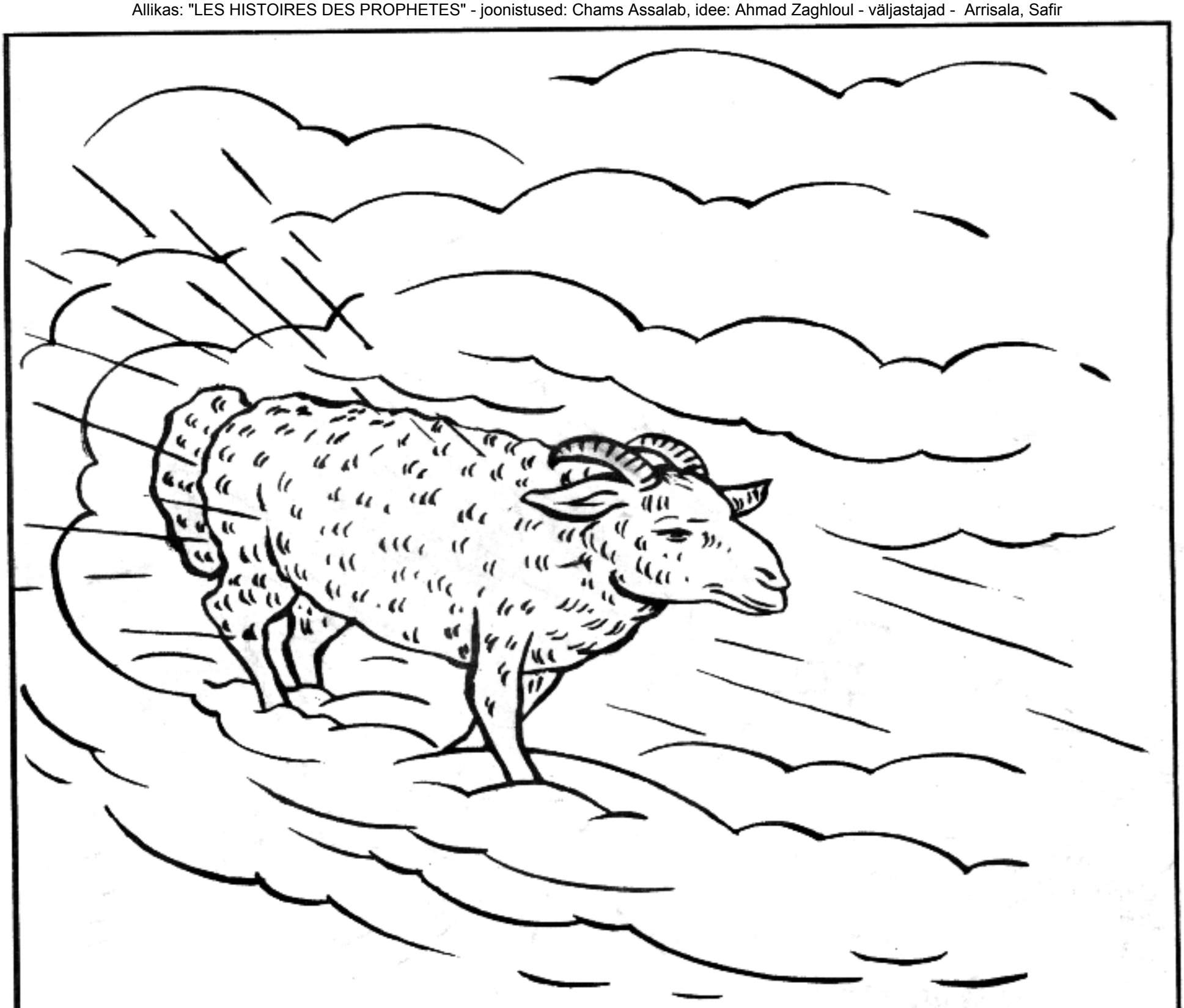
See allikas eksisteerib aga Mekas ka tänapäeval. Talle sai nimeks Zamzam ja selle vees on palju rohkem inimese kehale vajalikke aineid kui tavalises vees.

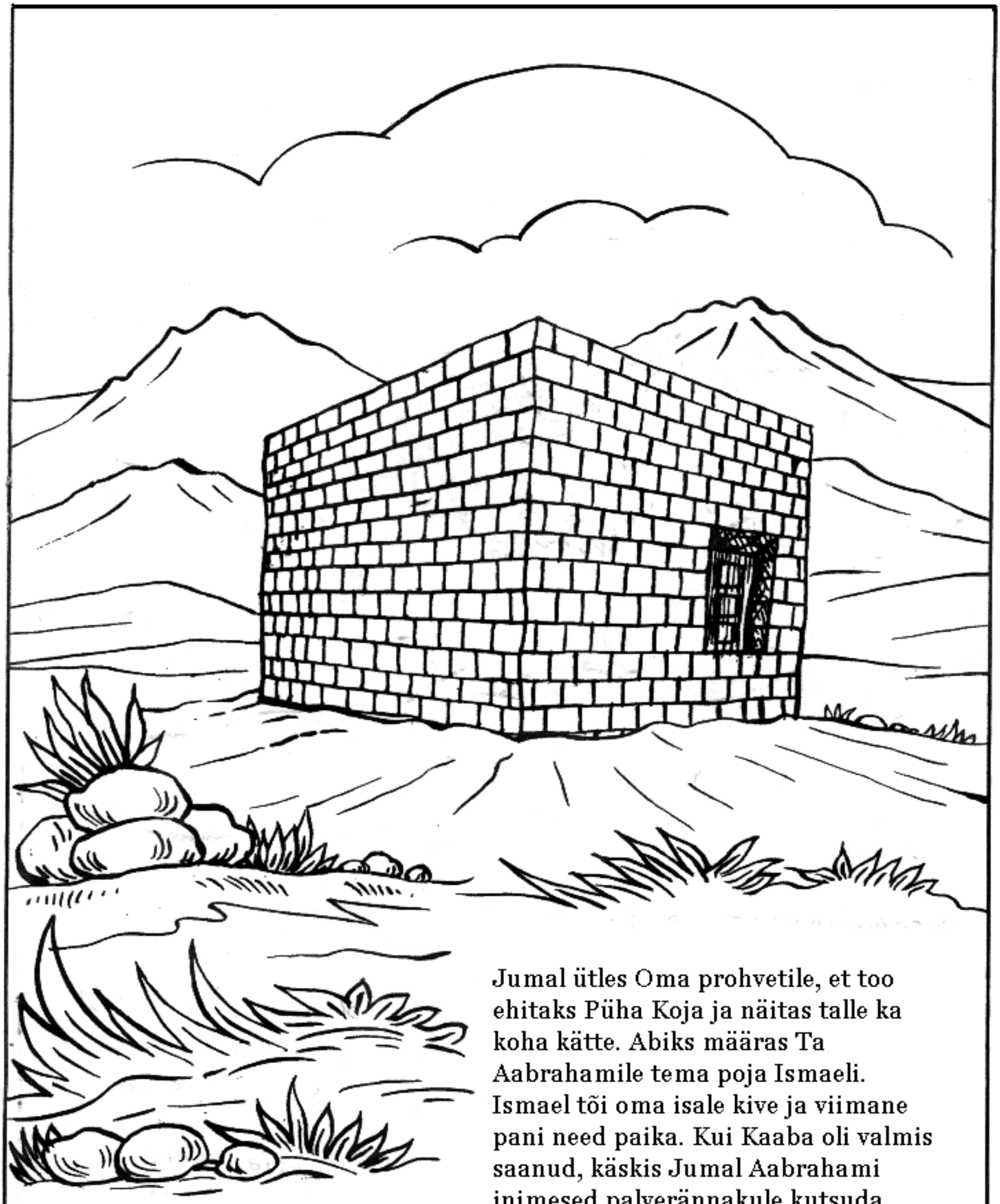
Hažar jäigi oma pojaga Zamzami allika juurde elama. Ühel päeval peatus nende juures üks karavan. Selle karavani liikmed olid oma rännakul näinud kõrbes linde ja olid neile järgnenud - kus on linnud, seal peab olema ka vesi. Nad küsisid Hažarilt, kas võivad tema juurde jääda ja tema allikast vett ammutada. Hažar nõustus. Nii pandi alus Meka linnale.

Aastad möödusid ja Aabraham tuli tagasi Mekasse. Ismaelist oli saanud tark ja tubli noor mees ja Mekast, mis oli varem olnud vaid lõputu kõrb, inimestest kihav asundus. Kui Aabraham taas oma poega näha sai, paisus ta isaarmastus veelgi suuremaks.
Jumal tahtis aga Aabrahami ustamust veelkord proovile panna. Ta saatis Aabrahamile unenäo, kus too nägi end oma poja kõri läbi lõikamas. Aabraham sai aru, et see oli talle ilmutuseks ja ta peab oma poja Jumalale ohverdama.

Aabraham andis oma pojale oma ilmutusest teada. Ta ütles: "Mu poeg, ma nägin unes end sinu kõri läbi lõikamas. Mis on sinu arvamus sellest loost?" Ismael aga vastas: "Mu isa, tee mida iganes Jumal on sul käskinud teha. Too mind ohvriks ja sa saad näha, et olen igati kannatlik ja sõnakuulelik."
Nii läksidki nad paiga poole teele, kus ohveramine pidi aset leidma. Saatan käis aga Aabrahami kiusamas. Iga kord, kui saatan tuli, viskas Aabraham tema pihta seitse kivi. Sama tegi ka Ismael.
Kohale jõudnud, võttis Aabraham juba noa ja tõstis käe, et oma poega tappa, kui sündis ime - Jumal oli Aabrahami ustavusest kinnitust saanud ja saatis talle poja asemel ohverdamiseks lamba. Aabraham ohverdaski lamba oma poja asemel. Sellest on tulnud traditsioon igal aastal Aid ul-Adha ajal üks lammas ohvriks tuua.

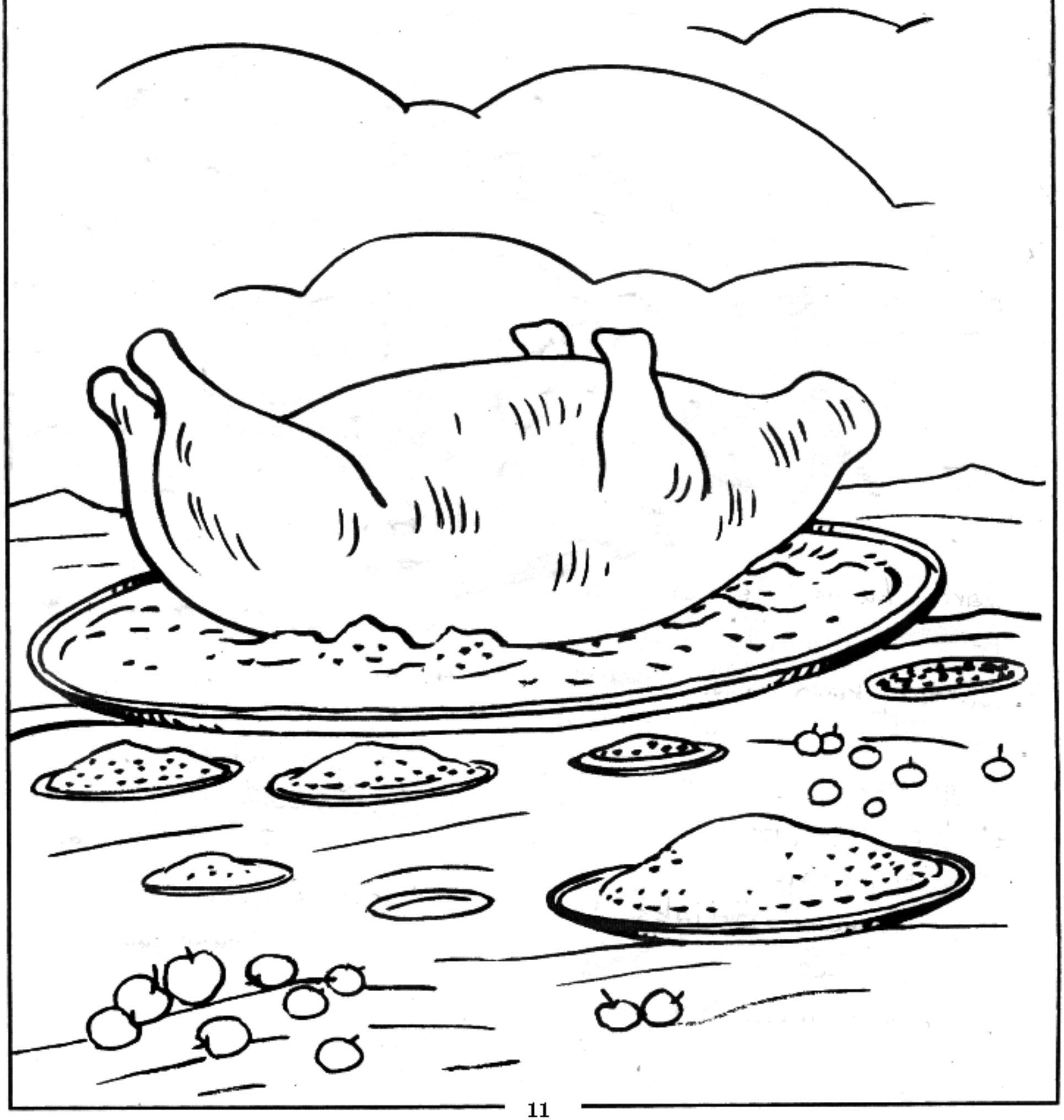

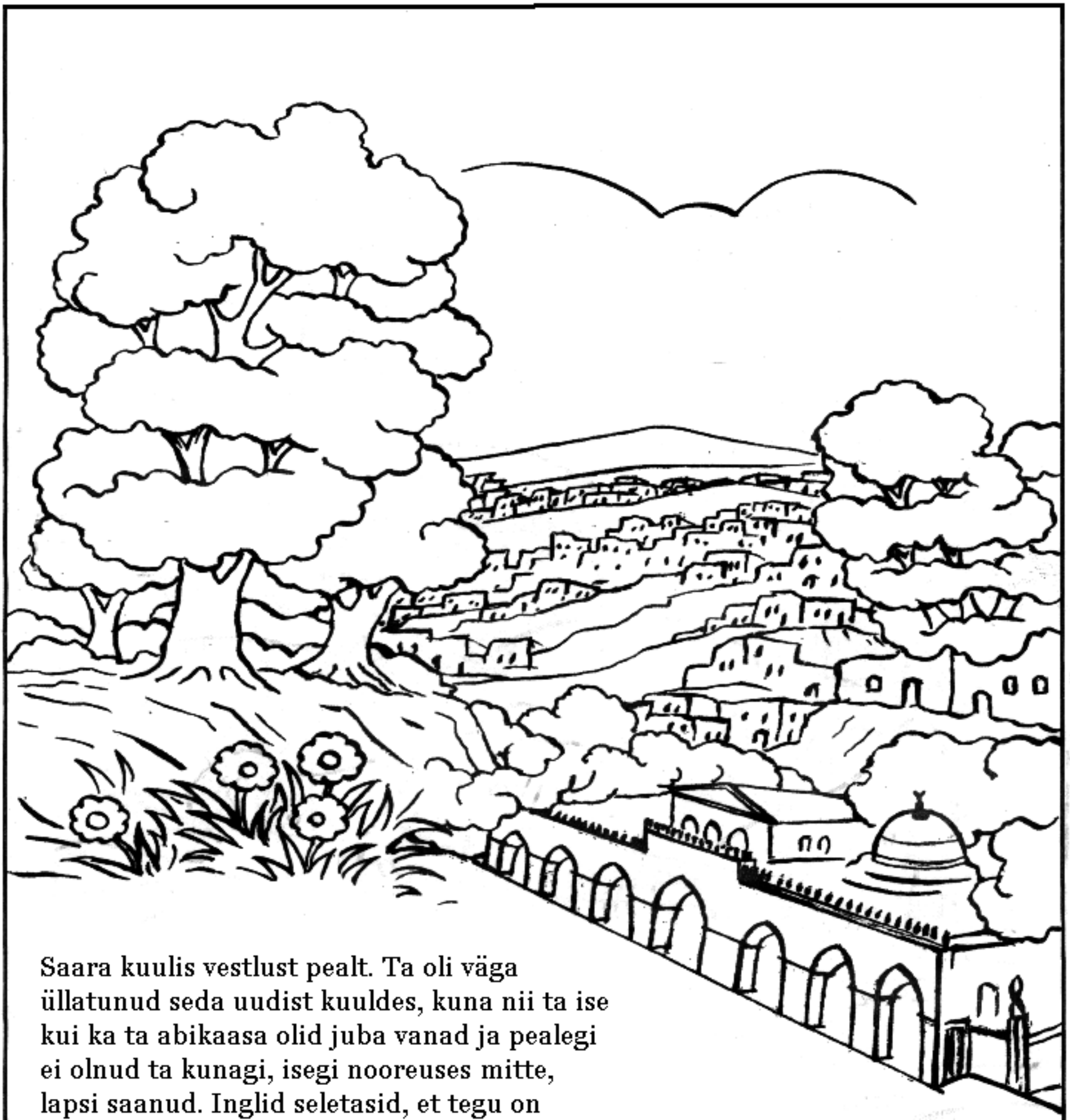
Jumal ütles Oma prohvetile, et too ehitaks Püha Koja ja näitas talle ka koha kätte. Abiks määras Ta Aabrahamile tema poja Ismaeli. Ismael tõi oma isale kive ja viimane pani need paika. Kui Kaaba oli valmis saanud, käskis Jumal Aabrahami inimesed palverännakule kutsuda. Juba sellest hallist ajast käiakse Kaaba juures palverännakul.

Jumal tahtis Aabrahamile anda poja ka ta esimese naise Saaraga, kes ei olnud kunagi lapsi saanud ja kes oli selleks ajaks juba väga eakas naine. Ta andis inglitele käsu minna Aabrahami juurde ja talle teada anda, et ta abikaasa toob peagi poeglapse ilmale. Pojale saagu nimeks Iisak. Inglid läksidki nägusate noorte meestena Aabrahami juurde.

Aabraham võttis nad kõigiti hästi vastu, lasi isegi nende auks vasika tappa ja sellest suurepärase eine valmistada.
Kui aga Aabraham toidu neile ette tõstis, ei puudutanudki külalised seda. Kui prohvet seda nägi, hakkas tal hirm. (Tol ajal ei võtnud külalised kosti vaid siis, kui neil oli mõni kuri kavatsus või halvad uudised.) Inglid aga rahustasid teda, andes talle nende tuleku põhjuse teada ja seletades, et nad ei puutunud tema toitu vaid seetõttu, et nad on inglid ja seega ei vajanud toitu.

Saara kuulis vestlust pealt. Ta oli väga üllatunud seda uudist kuuldes, kuna nii ta ise kui ka ta abikaasa olid juba vanad ja pealegi ei olnud ta kunagi, isegi nooreuses mitte, lapsi saanud. Inglid seletasid, et tegu on Jumala tahtega ja Temale on kõik võimalik. Mõne aja möödudes sündiski Iisak, kellest sai oma isa mantlipärija. Temast sai rahva järgmine prohvet, kes täitis oma ülesannet sama kohusetundlikult kui tema isa enne teda.
Iisakust sai juudi rahva esiisa, samal ajal kui tema vanemast vennast Ismaelist aga araablaste esiisa.

Seda lugu kuulates õppisin Jumala Püha Koda armastama ja austama kõiki minu usuga seotud asju ja paiku.

Ja mina õppisin Ismaelilt ja Iisakult, et pean oma vanematele sõnakuulelik olema. Ismael näitas oma sõnakuulelikkusega isa ja Jumala suhtes üles suurimat austust.